

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 152/2013**2018/EØS/60/16**

av 19. desember 2012

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for kapitalkrav for sentrale motparter^(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽²⁾, særlig artikkel 16 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EU) nr. 648/2012 fastsettes blant annet tilsynskrav for sentrale motparter for å påse at de er sikre og solide og til enhver tid oppfyller kapitalkravene. Ettersom risikoer som følger av clearingvirksomhet, i stor utstrekning dekkes av særlige økonomiske midler, bør kapitalkravene sikre at en sentral motpart til enhver tid har tilstrekkelig kapital til å dekke kredittrisikoen, motpartsrisikoen, markedsrisikoen, operasjonelle risikoer, juridiske risikoer og forretningsrisikoer som ikke allerede er dekket av disse særlige økonomiske midlene, og at den ved behov kan gjennomføre en ordnet avvikling eller omstrukturering av virksomheten.
- 2) Det bør tas særlig hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks kapitalkrav når det utarbeides tekniske standarder, for når sentrale motparter utøver virksomhet som ikke er dekket, eksponeres de for risikoer som ligner risikoene kredittinstitusjoner og verdipapirforetak utsettes for. Det bør også tas hensyn til relevante deler av prinsippene for finansmarkedenes infrastruktur («CPSS-IOSCO-prinsippene») som er utstedt av Komiteen for oppgjør- og betalingssystemer (CPSS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirirområdet (IOSCO). For å sikre at sentrale motparter kan organisere en ordnet avvikling eller omstrukturering av sin virksomhet, bør de ha tilstrekkelige økonomiske midler til å kunne dekke driftskostnader i et passende tidsrom. En sentral motpart bør i løpet av et slikt tidsrom kunne treffe alle typer tiltak for å omorganisere sine kritiske funksjoner, herunder gjennom rekapitalisering, utskifting av ledelsen, endring av forretningsstrategien, kostnader eller avgiftsstrukturer, omstrukturering av tjenestene

den yter, avvikling av clearingporteføljen eller fusjon med – eller overføring av clearingvirksomheten til – en annen sentral motpart. En sentral motpart må kunne fortsette sin virksomhet mens avviklingen eller omstruktureringen pågår. I slike tilfeller kan noen kostnader, f.eks. markedsføringskostnader, bli redusert, mens andre kostnader, f.eks. utgifter til rettshjelp, kan øke. Det anses derfor som hensiktsmessig å anvende årlige brutto driftskostnader for å beregne en tilnærmet verdi for de faktiske kostnadene som påløper mens en sentral motparts virksomhet avvikles eller omstruktureres. For å ta hensyn til mangfoldet av regnskapsprinsipper blant sentrale motparter bør driftskostnadene beregnes i samsvar med internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS), som vedtatt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002 og europaparlaments- og rådsdirektiv av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder⁽³⁾, eller i samsvar med et begrenset antall andre regler som får anvendelse på området, som angitt i Unionens regelverk.

- 3) Ettersom kapitalen til enhver tid skal være tilstrekkelig til å sikre en ordnet avvikling og et tilstrekkelig vern mot relevante risikoer, som fastsatt i artikkel 16 nr. 2 i forordning (EU) nr. 648/2012, er det nødvendig å opprette et system for tidlig varsling slik at vedkommende myndigheter underrettes på et tilstrekkelig tidlig tidspunkt før en situasjon der den sentrale motpartens kapital er nær kapitalkravet, ved å innføre en meldingssterskel på 110 % av kapitalkravet.
- 4) Selv om det er vanskelig å kvantifisere eksponeringen for operasjonell risiko, er det relevant å fastsette kapitalkravet for sentrale motparter på grunnlag av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁴⁾. I samsvar med direktiv 2006/48/EF bør definisjonen av operasjonell risiko omfatte juridisk risiko i forbindelse med tekniske standarder for kapitalkrav for sentrale motparter.
- 5) Direktiv 2006/48/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽⁵⁾ er et egnet grunnlag for å fastsette kapitalkrav for å dekke kredittrisikoen, motpartsrisikoen og markedsrisikoer som ikke dekkes av særlige økonomiske midler, ettersom de ligner dem som kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak utsettes for.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 52 av 23.2.2013, s. 37, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 112/2018 av 31. mai 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

- 6) Dersom kravene i artikkel 52 og 53 i forordning (EU) nr. 648/2012 er oppfylt, kreves det ikke at en sentral motpart har kapital for handelsengasjementer og bidrag til misligholdsfond som følger av en samvirkingsavtale. Dersom disse kravene ikke er oppfylt, kan imidlertid forbindelser mellom sentrale motparter eksponere dem for ytterligere risiko dersom den sikkerheten de har stilt, ikke er beskyttet fullt ut og konkursbeskyttet, eller dersom bidragene til misligholdsfond kan gå tapt ved mislighold hos et clearingmedlem hos den mottakende sentrale motparten. I slike tilfeller bør derfor kapitalkrav få anvendelse på bidrag til misligholdsfond og handelsengasjementer med andre sentrale motparter. For å unngå en spredningseffekt bør bidrag til andre sentrale motparters misligholdsfond generelt behandles mer forsiktig enn kredittinstitusjoners eksponeringer overfor sentrale motparter. Egne midler som en sentral motpart bruker for å bidra til en annen sentral motparts misligholdsfond, bør ikke tas hensyn til ved anvendelsen av artikkel 16 nr. 2 i forordning (EU) nr. 648/2012, ettersom de ikke er investert i samsvar med dens investeringspolitikk. De bør heller ikke telles to ganger ved beregningen av risikovektede eksponeringer som følge av disse bidragene.
- 7) Hvor lang tid en ordnet avvikling tar, er helt avhengig av den enkelte sentrale motpartens clearingtjenester og markedet der den utøver sin virksomhet, særlig dersom en annen sentral motpart kan overta dens tjenester. Derfor bør antallet måneder som er nødvendig for avviklingen, baseres på den sentrale motpartens egne estimer, som skal godkjennes av vedkommende myndighet. For å sikre et forsvarlig nivå på kapitalkravene må det innføres en nedre grense på seks måneder.
- 8) Med forretningsrisiko menes den risikoen som en sentral motpart eksponeres for på grunn av dens effektivitet og mulige endringer i allmenne forretningsvilkår, noe som sannsynligvis vil svekke dens finansielle stilling ved at inntektene minsker eller utgiftene øker, og dette gjør at det oppstår et tap som må avregnes mot kapitalen. Ettersom forretningsrisikoen er svært avhengig av den enkelte motpartens situasjon og kan forårsakes av en rekke faktorer, for eksempel ineffektive framgangsmåter, negative markedsforhold, ineffektiv tilpasning til den teknologiske utviklingen eller dårlig gjennomføring av forretningsstrategier, skal kapitalkravet baseres på den sentrale motpartens egne estimer, som skal godkjennes av vedkommende myndighet. For å sikre et forsvarlig nivå på kapitalkravene må det innføres en nedre grense.
- 9) Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) har arbeidet i nært samarbeid med Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) og rådspurt Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) før utkastet til de tekniske standardene som ligger til grunn for denne forordning, ble lagt fram. EBA har også holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet, som er opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾.
- 10) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) har framlagt for Europakommisjonen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Kapitalkrav

1. En sentral motpart skal ha kapital, herunder opptjent egenkapital og reserver, som til enhver tid tilsvarer minst summen av følgende:
  - a) den sentrale motpartens kapitalkrav for avvikling eller omstrukturering av virksomheten, beregnet i samsvar med artikkel 2,
  - b) den sentrale motpartens kapitalkrav for operasjonell og juridisk risiko, beregnet i samsvar med artikkel 3,
  - c) den sentrale motpartens kapitalkrav for kredittisiko, motpartskredittisiko og markedsrisiko, beregnet i samsvar med artikkel 4,
  - d) den sentrale motpartens kapitalkrav for forretningsrisiko, beregnet i samsvar med artikkel 5.
2. En sentral motpart skal ha innført framgangsmåter for å identifisere alle risikokilder som kan påvirke den løpende virksomheten, og skal vurdere sannsynligheten for eventuelle negative følger for dens inntekter, utgifter og kapital.
3. Dersom en sentral motparts kapital som innehas i henhold til nr. 1, er lavere enn 110 % av kapitalkravet eller lavere enn 110 % av 7,5 millioner euro («meldingsterskel»), skal den sentrale motparten umiddelbart underrette vedkommende myndighet og gi en oppdatering minst en gang i uken inntil beløpet for kapital som innehas av den sentrale motparten, igjen ligger over meldingsterskelen.
4. Meldingen skal være skriftlig og inneholde følgende opplysninger:
  - a) grunnene til at den sentrale motpartens kapital ligger under meldingsterskelen, og en beskrivelse av den sentrale motpartens finansielle stilling på kort sikt,

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

- b) en fullstendig beskrivelse av de tiltakene som den sentrale motparten har til hensikt å treffe for å sikre at kapitalkravene oppfylles løpende.

Artikkel 2

Kapitalkrav for avvikling eller omstrukturering

1. En sentral motpart skal dividere de årlige brutto driftskostnadene med tolv for å bestemme de månedlige brutto driftskostnadene og multiplisere dette resultatet med tidsrommet for avvikling eller omstrukturering av virksomheten, som fastsatt i nr. 2. Resultatet av denne beregningen er den kapitalen som kreves for å sikre en ordnet avvikling eller omstrukturering av den sentrale motpartens virksomhet.

2. For å fastsette det tidsrommet for avvikling eller omstrukturering av virksomheten som er nevnt i nr. 1, skal en sentral motpart framlegge sin egen beregning av det nødvendige tidsrommet for avvikling eller omstrukturering av virksomheten for vedkommende myndighet for godkjenning i samsvar med dennes myndighet i henhold til avdeling III i forordning (EU) nr. 648/2012. Det anslåtte tidsrommet skal være tilstrekkelig til å sikre, også under stressede markedsforhold, en ordnet avvikling eller omstrukturering av virksomheten, omorganisering av virksomheten, avvikling av clearingporteføljen eller overføring av clearingvirksomheten til en annen sentral motpart. Beregningen skal ta hensyn til likviditet, størrelse, løpetidsstruktur og eventuelle hindringer på tvers av landegrensler når det gjelder den sentrale motpartens posisjoner og produkttyper som cleares. Tidsrommet for avvikling eller omstrukturering av virksomheten som brukes for å beregne kapitalkravet, skal være minst seks måneder.

3. En sentral motpart skal oppdatere sin beregning av det nødvendige tidsrommet for avvikling eller omstrukturering av virksomheten dersom forutsetningene som ligger til grunn for beregningen blir vesentlig endret, og skal framlegge denne oppdaterte beregningen for vedkommende myndighet for godkjenning.

4. Ved anvendelsen av denne artikkel skal driftskostnadene beregnes i samsvar med internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS), som vedtatt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, i samsvar med rådsdirektiv 78/660/EØF⁽¹⁾, 83/349/EØF⁽²⁾ og 86/635/EØF⁽³⁾ eller i samsvar med alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper i tredjestater som anses som likeverdige med IFRS i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007⁽⁴⁾, eller en tredjestats regnskapsstandarder som det er tillatt å bruke i henhold til artikkel 4 i sistnevnte forordning, alt etter hva som er relevant. Sentrale motparter skal anvende opplysninger fra det seneste reviderte årsregnskapet.

Artikkel 3

Kapitalkrav for operasjonell og juridisk risiko

1. En sentral motpart skal beregne sine kapitalkrav for

⁽¹⁾ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 372 av 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 340 av 22.12.2007, s. 66.

operasjonell – herunder juridisk – risiko nevnt i artikkel 1 ved å anvende enten basismetoden eller metoder for avansert måling i henhold til direktiv 2006/48/EF, med forbehold for begrensningene fastsatt i nr. 2–7.

2. En sentral motpart kan anvende basismetoden for å beregne sine kapitalkrav for operasjonell risiko i samsvar med artikkel 103 i direktiv 2006/48/EF.

3. En sentral motpart skal ha et godt dokumentert system for vurdering og håndtering av operasjonell risiko med tydelige ansvarsområder. Den skal identifisere sin eksponering for operasjonell risiko og spore relevante opplysninger om operasjonell risiko, herunder opplysninger om vesentlig tap. Dette systemet skal være gjenstand for en regelmessig gjennomgåelse som foretas av en uavhengig part som har den nødvendige kunnskapen til å foreta en slik gjennomgåelse.

4. En sentral motparts system for vurdering av operasjonell risiko skal være godt integrert i den daglige risikohåndtering. Resultatene av vurderingen skal være en sentral del av framgangsmåten for å overvåke og kontrollere den sentrale motpartens profil for operasjonell risiko.

5. En sentral motpart skal innføre et system for rapportering til den øverste ledelsen som sikrer at det utarbeides rapporter om operasjonell risiko til relevante funksjoner innenfor institusjonene. En sentral motpart skal ha innført framgangsmåter for å treffe egnede tiltak i samsvar med opplysningene i rapportene til ledelsen.

6. En sentral motpart kan også søke om tillatelse fra sin vedkommende myndighet til å anvende metoder for avansert måling. Vedkommende myndighet kan gi sentrale motparter tillatelse til å anvende metoder for avansert måling basert på deres egne målesystemer for operasjonell risiko i samsvar med artikkel 105 i direktiv 2006/48/EF.

7. Sentrale motparter som i henhold til nr. 6 anvender metoder for avansert måling for å beregne kapitalkravene for operasjonell risiko, skal ha kapital som til enhver tid tilsvarer minst 80 % av den kapitalen som kreves når basismetoden anvendes i samsvar med nr. 2.

Artikkel 4

Kapitalkrav for kredittrisiko, motpartskredittrisiko og markedsrisiko som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler som omhandlet i artikkel 41–44 i forordning (EU) nr. 648/2012

1. En sentral motpart skal beregne sine kapitalkrav nevnt i artikkel 1 som summen av 8 % av sine risikovektede engasjementsbeløp for kredittrisiko og motpartskredittrisiko og kapitalkravene for markedsrisiko beregnet i samsvar med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, med forbehold for begrensningene fastsatt i nr. 2–5.

2. For å beregne kapitalkravene for markedsrisiko som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler som omhandlet i artikkel 41–44 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal en sentral motpart anvende metodene fastsatt i vedlegg I–IV til direktiv 2006/49/EF.

3. For å beregne de risikovektede engasjementsbeløpene for kredittrisiko som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler som omhandlet i artikkel 41–44 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal en sentral motpart anvende standardmetoden for kredittrisiko som fastsatt i artikkel 78–83 i direktiv 2006/48/EF.

4. For å beregne de risikovektede engasjementsbeløpene for motpartskredittrisiko som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler som omhandlet i artikkel 41–44 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal en sentral motpart anvende markedsverdimetoden omhandlet i del 3 i vedlegg III til direktiv 2006/48/EF og den avanserte metoden for finansielle sikkerheter med volatilitetsjusteringer fastsatt av tilsynsmyndighetene omhandlet i del 3 i vedlegg VIII til direktiv 2006/48/EF.

5. Dersom ikke alle vilkårene i artikkel 52 og 53 i forordning (EU) nr. 648/2012 er oppfylt, og dersom en sentral motpart ikke bruker sine egne midler, skal den sentrale motparten anvende

en risikovekt på 1 250 % på sine engasjementer i forbindelse med bidrag til en annen sentral motparts misligholdsfond, og en risikovekt på 2 % på sine handelsengasjementer med en annen sentral motpart.

Artikkel 5

Kapitalkrav for forretningsrisiko

1. Den sentrale motparten skal på grunnlag av rimelig forutsigbare negative scenarier som er relevante for dens forretningsmodell, beregne den kapitalen som er nødvendig for å dekke tap som følge av forretningsrisiko, og framlegge beregningen for vedkommende myndighet for godkjenning i samsvar med dennes myndighet i henhold til avdeling III i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Kapitalkravet for forretningsrisiko skal tilsvare den godkjente beregningen og ikke være lavere enn et beløp som tilsvarer 25 % av motpartens årlige brutto driftskostnader. Ved anvendelsen av denne artikkel skal brutto driftskostnader beregnes i samsvar med artikkel 2 nr. 4.

Artikkel 6

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President
